

A tudat forradalma

Írta: Juhász Dávid

2006. december 18. hétfő, 08:03

A tudat forradalma, mint mű, rendhagyó, hiszen nem leírás, hanem korunk három nagy gondolkodójának beszélgetése, két nap lefolyása alatt. Ez azért is nagyon hasznos e mű szempontjából, mert nem csak egy filozófus, hanem egyből három véleményét, látásmódját, gondolatait olvashatjuk. A könyv több gondolatot is boncolgat, több kérdést is felvet, de mindet az alapfeltevés szempontjából vizsgálja. Ez pedig a tudat forradalma, melynek lényege, hogy a nyugati civilizációnak egy tudatváltozáson kell-kellene átmennie, hogy ne pusztítsa el önmagát és az egész világot. Földünk, jelenlegi állapotában nem tartható fenn, mivel életmódunk és nemtörődömségünk, pénzközpontú szemléletünk olyan társadalmi, gazdasági és környezeti katasztrófához vezet, mely során magunkat is elpusztítjuk. Ennek elkerülése csak rajtunk áll, az emberek tudatában kell végbemennie egy alapvető változásnak, más gondolkodásmód, értékrend, egy pozitívabb, nem annyira egocentrikus tudatállapot kell, hogy kialakuljon. Ennek a kollektív, vagy legalábbis a társadalmunk nagyobb részére kiterjedő tudati forradalomnak, paradigmaváltásnak végbe kell mennie mielőtt visszafordíthatatlan károkat okoznánk környezetünknek. Ha nagyon optimisták vagyunk, akkor számíthatunk erre az útra, hiszen már elkezdődött, vannak rá jelek, hogy több emberben lejátszódott a tudati változás, vagy már alapvetően ilyen neveltetést kapott és máshogy szemléli a világot, fejleszti, kutatja tudatát, de erre később kitérek. Viszont, mint tudjuk, már most rengeteg olyan kárt okoztunk, amelyek visszafordíthatatlanok, így valószínűbb, hogy nem a fent említett forgatókönyv játszódik majd le. E szerint az emberiség már csak akkor fog rádöbbenni a változás sürgősségére, amikor már késő. „Amikor az utolsó fát kivágtuk, az utolsó halat kifogtuk és az utolsó folyót megmérgeztük, majd rájövünk, hogy a pénz nem ehető...” mondja a Greenpeace. Ezek szerint a tudati forradalom mindenképp le fog játszódni, csak nem mindegy, hogy mikor. Ha már késő lesz, akkor a nyomorúságos időkben fog kialakulni egy egymásra odafigyelő, kollektív jellegű társadalom. A nagyarányú gazdasági és környezeti katasztrófák során a nyugati civilizáció elbukik, de jobb esetben ez nem jelenti az emberiség végét. Tudósok feltevése, hogy eddig akármilyen betegség, vagy éhség söpört végig egy vidéken, az emberek 1/5-e mindig túléli a katasztrófát.

A mai kultúránkban az az általános felfogás, hogy a javakat hajszoljuk, minél több mindent birtoklunk, annál jobbak vagyunk, minél jobb a kocsink, minél nagyobb a házunk, minél nagyobb a tévénk, mi annál többek vagyunk. Az emberek egymást is vagyonuk alapján ítélik meg, eltávolodnak egymástól csupán vagyoni alapok miatt. Ezt sugallják nekünk a reklámok, a média is: vegyen autót, mert attól férfiasabb lesz, ha ilyen cipője van, akkor maga a legjobb. A fogyasztói társadalom csapdájába kerültünk. Csakhogy mindezek a tárgyak nem adnak nekünk boldogságot, hiába is keressük bennük, ezáltal folyamatosan a boldogság délibábját hajszoljuk. Életünk folytonos előkészület a holnapra, mindig a holnapban keressük a boldogságot, sosem élünk és örülünk igazán a jelennek. Javaink felhalmozásában nem lelünk lelki békére, hiába a jólét, a belső egyensúlyunkat a tárgyakban nem fogjuk megtalálni. A teljes elégedettség csak a létezés és saját isteni lényegünk spirituális dimenziójának megtapasztalásával érhető el. Tehát elsősorban magunkban kell keresni a békénket, befelé kell fordulnunk, hogy megértsük a céljainkat, megtaláljuk az egyensúlyt magunk és a külvilág között, hogy harmóniában élhessünk. Saját véleményem szerint az ember az egyetlen élőlény, aki a jövőt hajszolja, és ez a kulcsa a fejlődésnek is. Az állatok a jelenben élnek, a jelenért tesznek meg mindent. Az ember mindig a jövő felé törekszik, így fejlődött fel ennyire, ha nem tekintenénk állandóan a jövőbe, akkor megállna, lassulna a fejlődés, valamilyen szinten ez az

A tudat forradalma

Írta: Juhász Dávid

2006. december 18. hétfő, 08:03

állandó elégedetlenség a mozgatórugónk. A jelenben való boldogság elérése és a jövő felé törekvés, a jövő még jobbá tétele, egyensúlyba hozása lenne a cél, de semmiképp az anyagi javak halmozásával. Persze lehet, hogy ez nem így van, ha mindenki egyensúlyban élne egymással, akkor alapvetően könnyebben menne a fejlődés.

Hogy miért nem vesszük észre magunkat? Attól függetlenül, hogy tudjuk: pár évtizeden belül lakhatatlan lesz bolygónk, de legalábbis civilizációnk össze fog dőlni. Erre a kérdésre a válasz a halálfélelemben keresendő: mindenki tudja, hogy egyszer meg fog halni, de megpróbálunk nem gondolni rá, szinte tagadjuk halálunkat, úgy gondolunk rá, mintha velünk nem történhetne meg. Halálunk folyamatos tagadásában élünk, annak a dolognak a tagadásában, amely a legbiztosabb életünkben. Ez tömeges, kollektív jelleggel kiváltja, hogy társadalmunk halálára se gondoljunk. Pedig ha belegondolunk, szintén biztosra vehetjük, hogy a mi civilizációnk sem fog örökké létezni, hiszen eddig minden nagyobb és kisebb civilizáció elpusztult, miért pont a miénk lenne az, amelyik örökké fennáll. Erről is úgy gondolkodunk, mintha az velünk nem fordulhatna elő, vagy legalábbis a mi életünkben ez még nem lesz probléma, majd a soron következő generáció megoldja. Az a baj, hogy nekik már késő lesz. A megoldás, része a tudat forradalmának; építsük magunkba halandóságunkat. Legyünk tisztában azzal, hogy el fogunk pusztulni, meg fogunk halni, tudatosodjon bennünk, és ne próbáljuk kirekeszteni tudatunkból. Ez nem azt jelenti, hogy minden percben gondoljunk rá, csak mivel ez is része életünknek, fogadjuk úgy, mint a születést, természetesen. A könyv említi, hogy több kultúrában (tibeti, indiai) az embereknek időközönként a temetőben, halottasházakban kell időzniük, hogy szembe kerüljenek a halállal, ez valamiféle spirituális gyakorlat. Ez nálunk is hagyomány, gondoljunk csak a halottak napjára, csak a nyugati kultúrákban ez már lényegét veszítette, hiszen nálunk ez az ünnep már-már abból áll, hogy a temető előtti tömegben tolongunk, vagy egyáltalán meg se tartjuk.

Térjünk át azokra a jelekre, jelenségekre, amelyek arra utalnak, hogy a tudat forradalma már megkezdődött. Egyre több ember esik át tudati paradigmaváltáson napjainkban is. A legutóbbi tömeges tudati forradalom a '60-as években játszódott le. Ezek voltak az úgynevezett hippimozgalmak, melyek főleg az Egyesült Államokban voltak nagy számban. Ekkor tömegek kérdőjelezték meg az uralkodó gondolkodásmódot, elvetették az anyagelvű szemléletmódot és egy kollektív tudat felé fordultak. Odafigyeltek egymásra és a természethez való kötődésüket sokkal szorosabbra fűzték. Kommunákba tömörültek, ahol saját magukat tartották el, úgy hogy szinte teljes egyensúlyban éltek a környezetükkel. Ezeket a tömegeket utána felszippanntotta a fogyasztói társadalom, de a tudatukban lejátszódott változás nem veszett el. Megőrizték a szemléletmódot, értékrendet és tovább is adták.

A tudat forradalma

Írta: Juhász Dávid

2006. december 18. hétfő, 08:03

Vegyük a jelent: egyre több embert foglalkoztat a meditáció, önfejlesztés, egyre többen jönnek rá, hogy a javak halmozásával nem érik el a hőn áhított boldogságot, ezért más módon próbálják megtalálni. A tudati forradalmat különböző módszerekkel lehet elérni, lehet ez például egy halálközeli élmény, vagy halálos betegség is. Azok az emberek, akik átéltek ilyesmit általában megváltoznak az élethez való hozzáállásukban; toleránsak lesznek, megtalálják belső boldogságukat, megtanulják kiélvezni az apró örömeket, ami lehet akár a kék ég látványa is. Mindenképpen felelősséggel fordulnak a környezetükhöz. Saját elhatározásunkból is elérhetjük a tudati változást, megtalálhatjuk saját isteni mivoltunkat. Különböző technikák léteznek erre, de egy olyan világban élünk, ahol a tudomány sokkal nagyobb tiszteletnek örvend, mint a spiritualitás, így sokáig elvetették a spirituális útkeresést, mert a tudomány jelenlegi szintjével nem fér össze. A tudósok még a mai napig nem tudnak határozott állást foglalni a tudat mivoltával kapcsolatban. A filozófusok szerint a tudat a világegyetem önálló, alapvető része, nem pusztán az anyagi agyműködés eredménye. Minden ősi kultúrában tekintélyes helye volt és gyakorolták is a spiritualitást, azaz a mindennapokban sokkal többet foglalkoztak a tudattal, ápolták és fejlesztették a belső tudatállapotokat. Rituálékkal, beavatási szertartásokkal, meditációval, lélegzőgyakorlatokkal, tudattágító szerek használatával. Ezeket a módszereket alkalmazzuk ma is a tudatunk megismerésére. Egyre elterjedtebbek a meditációs tanfolyamok, lélegzőgyakorlatok, egyre többen járnak pszichiáterhez, aki segít megérteni saját magukat, de sokan használnak tudattágító drogokat is, melyekkel sokat kísérleteztek. Aldous Huxley meszkalin és gomba kísérletei nagyon érdekesek, melyeket az Érzékelés kapui című művében fejt ki. Ő ezekkel a szerekkel érte el a tudati változást, megnyitották az „érzékelés kapuit”, így egész máshogy nézte a világot. Szuperelme teóriája sok hasonlóságot mutat László Ervin összemberi értelem, kollektív tudatalatti teóriájával. E szerint, ha tágra nyitjuk érzékelésünk kapuit, akkor új képességek birtokába jutunk, mivel elménk, tudatunk olyan részeit vesszük használatba, mellyel, sokkal többet vagyunk képesek érzékelni, mint alapállapotban. László Ervin a kollektív tudatalattival fejezi ezt ki; egy olyan kapcsolatteremtő mezővel, amelyben mindannyiunk tudata egy, ez a pszichikus mező áthat minket, és egy bizonyos tudatállapotban képesek vagyunk olvasni is benne. Albert Hofmann LSD kísérletei is a tudattágító szerek tudatformáló erőit bizonyítja.

Ezek az élmények átformálják az embereket, nem biztos, hogy azonnal, de arra is volt már precedens, hogy valaki egyetlen meditációs gyakorlat után más ember lett, elvetette a pénz hajszolását és belső békére lelt. Minél többen lépnek át a felelősségteljes, „forradalmi” tudatállapotba, később annál többen fogják őket követni. A láncreakció megindult, kérdés, elegenden lesznek-e ahhoz, hogy a tényleges, kollektív tudati forradalom életbe lépjen és ezáltal egy helyesebb társadalmi rendszerben éljünk.

Optimális esetben egy új kulturális felfogás felé haladunk, melyben kiemelkedő szerepe lesz a tudománynak és az ősi bölcseségek, spiritualitásnak is, mely a mai kornak megfelelően lesz átalakítva. Itt nem vallásra kell gondolni, hanem egy teljesen felvilágosult, tudatos lelki

A tudat forradalma

Írta: Juhász Dávid

2006. december 18. hétfő, 08:03

---

egyensúlyra. A vallások legnagyobb része is ilyen tudati felvilágosodásokkal kezdődtek, gondoljunk csak a prófétákra. Ezek a személyek továbbadtak egy olyan erkölcsi normarendszert, követnivaló nézetet, mellyel vallásokat alapoztak meg, a probléma csak ott van, hogy a követők már nem élték meg a tudati változást. Persze vannak kivételek, mint például a buddhizmus, melynek alapköve a meditáció és a lelki megtisztulás.

Véleményem szerint a fogyasztói, felhalmozó társadalom, sőt társadalmi elvárás túl erős ahhoz, hogy időben eszméljen mindenki, de vagyok annyira optimista, hogy komoly károkat fogunk ugyan okozni, de mégis feleszmél majd a társadalmunk, időben ahhoz civilizációnkat egy bizonyos létezési szinten életben tartjuk. Biztos, hogy át kell majd alakítani az egész társadalmunkat, ebben szerintem a legnagyobb ellenségeink azok a nagyvállalatok, nagyhatalmak lesznek, melyek a fogyasztói társadalmat ma is fenntartják, erőltetik, akik behajszolják az embereket az egoista, felhalmozó, pénzközéppontú felfogásmódba. Ezek az arctalan monstrumok a pénz hatalmak mögül nagyon erősen kordában tartják a tudat forradalmát, a vállalati szociális felelősségvállalás kirakatüvege pedig sokunkban elhitetik azt, hogy ők ténylegesen is törődnek velünk és a bolygónkkal.

Mindenesetre az a tapasztalatom, hogy a tudat forradalma tényleg elkezdődött és csak ez húzhat ki minket a mély és bűdös gödörből, ahova most a civilizációnk és az egész világ zuhan.